

Sygn. akt II K 974/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Piotrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora: Michała Szymańskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 stycznia 2020 r., 6 kwietnia 2020 r., 21 lipca 2020 r., 16 października 2020 r. i 5 lutego 2021 r.

sprawy karnej

1. **D. L.** - syna J. i B. z domu B., urodz. (...) w G., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, obecnie przebywającego w ZK (...) w G., karanego

oskarżonego o to, że:

W dniu 15 maja 2018r. w G. przy ul. (...) w sklepie (...) S.A. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w zamian za uzyskanie pieniędzy w kwocie 1200 zł złożył nieprawdziwe oświadczenie o miejscu zatrudnienia w firmie (...), ul. (...), z/s w G., podpisał umowę nr (...) i uzyskał pożyczkę na zakup telewizora w wysokości 11 638,01 zł czym działał na szkodę (...) Bank (...) S.A. we W. przy ul. (...), z tym ustaleniem, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary wynikającej z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G., sygn.. akt(...) dnia 14 lutego 2012r. którą odbywał w okresie od 12.04.2014r. do 5.12.2017r. za przestępstwa z art. 278§1 kk , art. 279§1 kk

tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

2. **J. B.** – syna J. i M. z domu K., urodz. (...) w G., PESEL (...), zam. w G. ul. (...), obywatelstwa polskiego, niekaranego

oskarżonego o to, że:

W dniu 15 maja 2018r. w G. przy ul. (...) w sklepie (...) S.A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) S.A. w kwocie 11.638,01 zł, działając w ten sposób, że będąc pracownikiem sklepu (...) S.A z siedzibą w G. przy ul. (...) podczas procedury zawierania umowy kredytu na zakup towarów i usług nr (...) miał świadomość, że D. L. nie posiada zdolności kredytowej ani nie jest zatrudniony w żadnej firmie, wprowadził do systemu komputerowego z ramienia (...) Bank (...) S.A. nieprawdziwe dane o miejscu zatrudnienia D. L. w firmie dach – B. ul. (...) z/s w G., na podstawie których D. L. podpisał wyżej wymienioną umowę i otrzymał przedmiotową pożyczkę na zakup telewizora, czym działał na szkodę banku (...) S.A. we W. przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk

3. **K. P.** – syna Z. i B. z d. G., urodz. (...) w G., PESEL (...), zam. w G., ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

W dniu 15 maja 2019r. w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w zamian za przekazanie 1200 zł D. L., nakłonił go do podpisania umowy kredytowej nr (...) na zakup sprzętu RTV w postaci i telewizora o wartości kredytu (...),(...) , gdzie uprzednio przekazał D. L. informacje dotyczące szczegółów zawarcia umowy kredytowej oraz wskazał konkretnego pracownika sklepu (...), z którym wcześniej uzgodnił szczegóły dotyczące zawarcia umowy na zakup telewizora przez daniela L., po czym J. B. wprowadził do systemu komputerowego fałszywe dane dotyczące miejsca zatrudnienia D. L., gdzie na tej podstawie D. L. uzyskał kredyt, a następnie zakupiony przez D. L. sprzęt RTV w postaci telewizora odebrał , czy działał na szkodę w/w-nego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

ORZEKA:

- Oskarżonego **D. L.** uznaje za winnego tego, że w dniu 15 maja 2018r. w G. przy ul. (...) w sklepie (...) S.A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że złożył nieprawdziwe oświadczenie o miejscu zatrudnienia w firmie (...), ul. (...), z/s w G., podpisał umowę nr (...) i uzyskał pożyczkę na zakup telewizora w wysokości 11 638,01 zł czym działał na szkodę (...) Bank (...) S.A. we W. przy ul. (...), z tym ustaleniem, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary wynikającej z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G., sygn.. akt (...) z dnia 14 lutego 2012r. którą odbywał w okresie od 12.04.2014r. do 5.12.2017r. za przestępstwa z art. 278§1 kk , art. 279§1 kk, tj. za winnego popełnienia występku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk za ten czyn w myśl art. 11 § 3 kk na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego D. L. na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 11 638,01 zł (jedenaście tysięcy sześćset trzydzieści osiem złotych 01/100) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;
- oskarżonych **J. B.** oraz **K. P.** uniewinnia od popełnienia zrzucanych im czynów.
- zwalnia oskarżonego **D. L.** od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 974/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. L.	w dniu 15 maja 2018r. w G. przy ul. (...) w sklepie (...) S.A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że złożył nieprawdziwe oświadczenie o miejscu zatrudnienia w firmie (...), ul. (...), z/s w G., podpisał umowę nr (...) i uzyskał pożyczkę na zakup telewizora w wysokości 11 638,01 zł czym działał na szkodę (...) Bank (...) S.A. we W. przy ul. (...), z tym ustaleniem, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary wynikającej z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G., sygn.. akt (...) z dnia 14 lutego 2012r. którą odbywał w okresie od 12.04.2014r. do 5.12.2017r. za	

		<p>przestępstwa z art. 278§1 kk , art. 279§1 kk,</p> <p>tj. czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>D. L. znajdował się w trudnej sytuacji materialnej, kilka miesięcy wcześniej opuścił zakład karny, był bez pracy, nie uzyskiwał żadnych dochodów. Postanowił więc podreperować swoją sytuację finansową i w tym celu udał się do sklepu (...) w G. przy ul. (...). Jego zamiarem było otrzymanie cennego towaru w postaci telewizora, zakupionego na kredyt a następnie niespłacenie tego kredytu. Oskarżony D. L. w trakcie procedury kredytowej podał pracownikowi sklepu (...) oświadczenie, że jest zatrudniony na stanowisku montera na czas nieokreślony od dnia 1.05.2016 r. w firmie (...), ul. (...), z/ s w G., i uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 4100 zł netto . W rzeczywistości oskarżony nigdy nie był zatrudniony w tej firmie.</p> <p>Złożone oświadczenie miało istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki. Pracownikiem sklepu, obsługującym</p>	zeznania świadka J. M.	13-15v, 33-33v	

<p>oskarżonego podczas tej transakcji był drugi z oskarżonych- J. B.. Dokonał on wprowadzenie do sytemu informacji podanych przez klienta.</p> <p>Podczas automatycznej weryfikacji klienta zdolność kredytowa oskarżonego została oceniona pozytywnie i ostatecznie pożyczka została przyznana. Na podany przez D. L. numer telefonu przyszła wiadomość tekstowa z kodem, który następnie D. L. musiał podać pracownikowi J. B., aby dokończyć proces udzielania pożyczki. W rezultacie D. L. podpisał umowę nr (...) i uzyskał pożyczkę na zakup telewizora w wysokości 11 638,01 zł.</p> <p>Po odebraniu towaru, D. L. opuścił sklep.</p> <p>Oskarżony z przyznanej mu kwoty pożyczki nie spłacił ani jednej raty, zaś umowa uległa wypowiedzeniu.</p>			
pismo z Dach-B.	6		
pismo z ZUS	8		
dokumentacja umowy pożyczki z dnia 15.05.2018 r.	23		
wyjaśnienia oskarżonego D. L.	80-82, 90, 109-111		

zeznania świadka R. C.	212v-213		
D. L. był wielokrotnie karany sądowo w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 14.02.2012 r. w sprawie sygn. akt (...) wymierzono mu karę łączną za przestępstwa przeciwko mieniu w wysokości 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 12 kwietnia 2014 r. do 5 grudnia 2017 r.	karta karna	68-69	
wyroki	74, 76-77, 78, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 104-105		
wyrok łączny Sądu Rejonowego w G.	100-100v		
Poczytalność oskarżonego D. L. w chwili popełnienia czynu nie budziła wątpliwości. Nie stwierdzono u niego zniesienia ani ograniczenia w stopniu znacznym zdolności do rozpoznania znaczenia tego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Również jego stan zdrowia psychicznego pozwalał na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.	opinia sądowo-psychiatryczna	151-151v	
1.1.2.	K. P.	Został oskarżony o to, że w dniu 15 maja 2019r. w	

		<p>G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w zamian za przekazanie 1200 zł D. L., nakłonił go do podpisania umowy kredytowej nr (...) na zakup sprzętu RTV w postaci i telewizora o wartości kredytu (...),01, gdzie uprzednio przekazał D. L. informacje dotyczące szczegółów zawarcia umowy kredytowej oraz wskazał konkretnego pracownika sklepu (...), z którym wcześniej uzgodnił szczegóły dotyczące zawarcia umowy na zakup telewizora przez daniela L., po czym J. B. wprowadził do systemu komputerowego fałszywe dane dotyczące miejsca zatrudnienia D. L., gdzie na tej podstawie D. L. uzyskał kredyt, a następnie zakupiony przez D. L. sprzęt RTV w postaci telewizora odebrał , czy działał na szkodę w/w- nego banku,</p> <p>tj. o czyn z art. 286 § 1kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Oskarżony K. P. znał przelotnie oskarżonego D. L. z widzenia oraz jako klienta taksówki, na której wcześniej jeździł. Kojarzył również J. B. jako pracownika sklepu (...), w którym wcześniej często robił zakupy.</p> <p>K. P. był uprzednio jeden raz karany sądownie.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego K. P.</p>	<p>131-132, 182, 183v-184</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>J. B.</p>	<p>Został oskarżony o to, że w dniu 15 maja 2018r. w G. przy ul. (...) w sklepie (...) S.A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) S.A. w kwocie 11.638,01 zł, działając w ten sposób, że będąc pracownikiem sklepu (...) S.A. z siedzibą w G. przy ul. (...) podczas procedury zawierania umowy kredytu na zakup towarów i usług nr (...) miał świadomość, że D. L. nie posiada zdolności kredytowej ani nie jest zatrudniony w żadnej firmie, wprowadził do systemu komputerowego z ramienia (...) Bank (...) S.A. nieprawdziwe dane o miejscu zatrudnienia D. L. w firmie dach – B. ul. (...) z/s w G., na podstawie których D. L. podpisał wyżej wymienioną umowę i otrzymał przedmiotową pożyczkę na zakup telewizora, czym działał na szkodę banku (...) S.A. we</p>	

		W. przy ul. (...), tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony J. B. jest pracownikiem sklepu (...) w G. przy ul. (...). Swoje obowiązki służbowe wykonuje zawsze sumiennie, osiąga bardzo dobre wyniki sprzedaży i cieszy się dużym uznaniem i zaufaniem swojego pracodawcy. Nigdy nie było żadnych zastrzeżeń do jego pracy ani do tego jak sporządzana jest przez niego dokumentacja dotycząca sprzedaży. Jego zarobki w sklepie uzależnione są między innymi od tego jakie transakcje sprzedażowe czy usługowe w danym miesiącu uda mu się sfinalizować. Średnio zarobki oscylują w granicach 4000 zł miesięcznie.</p> <p>W dniu 15 maja 2018 r. J. B. obsługiwał oskarżonego D. L. podczas dokonywania przez tego ostatniego zakupu telewizora na raty. J. B. wykonał standardowe czynności związane z tą procedurą, wpisując podane przez klienta dane do systemu bankowego a następnie finalizując transakcję. Decyzja dotycząca udzielenia pożyczki</p>	wyjaśnienia oskarżonego J. B.	114-115, 182v-183v, 184, 213-213v	

zapała w banku (...) S.A. we W..			
zeznania świadka R. C.	212v-213		
pismo z (...)	234		
zeznania świadka J. M.	13-15v, 33-33v		
J. B. nie był dotychczas karany sądownie.	karta karna	124	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. L.	jak w punkcie 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, jakoby to pozostali oskarżeni w tej sprawie tj. K. P. wraz z J. B. mieli współdziałać przy składaniu nieprawdziwego oświadczenia w celu uzyskania pożyczki przez D. L. a w szczególności, że to K. P. zaproponował D. L. udanie się do sklepu w zamian za przekazanie mu kwoty 1200 zł. Sąd uznał za nieudowodniony również fakt, iż J. B. - pracownik sklepu (...) w G. samodzielnie i bez żadnego udziału D. L.	wyjaśnienia oskarżonego D. L.	80-82, 90, 109-111	

<p>miał wpisać do sytemu dane dotyczące jego zatrudnienia i zarobków a tym samym doprowadzić pokrzywdzony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.</p>			
1.2.2.	K. P.	jak w akcie oskarżenia i w punkcie 1.1.2. uzasadnienia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, że to oskarżony K. P. nakłonił oskarżonego D. L., aby ten w zamian za 1200 zł udał się do sklepu (...), w którym znajomy sprzedawca miał wprowadzić w błąd pokrzywdzony bank i w ten sposób uzyskać telewizor na kredyt.</p>	wyjaśnienia oskarżonego D. L.	80-82, 90, 109-111	
1.2.3.	J. B.	jak w akcie oskarżenia i w punkcie 1.1.3. uzasadnienia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, iż to oskarżony J. B. uczestniczył w doprowadzeniu pokrzywdzonego banku do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem poprzez samodzielne, czy też uzgodnione w K. P., wpisanie nieprawdziwego</p>	wyjaśnienia oskarżonego D. L.	80-82, 90, 109-111	

oświadczenia dotyczącego zatrudnienia i zarobków D. L.. Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, że to J. B. wraz K. P. obmyślili cały plan a D. L. był jedynie jego elementem.			
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	dokumentacja umowy pożyczki z dnia 15.05.2018 r.	dokument prywatny, niekwestionowany przez żadną ze stron	
karta karna	dokument urzędowy uzyskany z Krajowego Rejestru Karnego, niekwestionowany przez żadną ze stron		
opinia sądowo-psychiatryczna	Opinia biegłych psychiatrów lek. med. A. W., lek. med. D. A. i psychologa E. D., sporządzona w niniejszej sprawie jest jasna, pełna, konsekwentna, stanowcza i została sporządzona na podstawie wnikliwej analizy akt sprawy oraz badania oskarżonego. Ponadto została sporządzona przez specjalistów z dziedziny psychiatrii i psychologii, dysponujących szeroką wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Mając powyższe na uwadze Sąd nie znalazł podstaw, aby		

	<p>kwestionować poprawność i zasadność wniosków końcowych zawartych w tej opinii.</p>	
<p>pismo z Dach-B.</p>	<p>dokument prywatny, którego autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron</p>	
<p>pismo z ZUS</p>	<p>pismo sporządzone przez upoważnionego pracownika ZUS, którego autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego D. L.</p>	<p>sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w wąskim zakresie, to jest w takim, w którym przyznawał, że rzeczywiście podpisał umowę pożyczki i w konsekwencji uzyskał towar w postaci telewizora, a pożyczki tej nigdy nie zamierzał spłacić. W tym zakresie wyjaśnienia te bowiem znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym - w szczególności dokumentach pożyczkowych.</p>	
<p>wyrok łączny Sądu Rejonowego w G.</p>	<p>dokument urzędowy, niekwestionowany przez żadną ze stron</p>	
<p>wyroki</p>	<p>odpisy prawomocnych wyroków, dokumenty urzędowe,</p>	

	niekwestionowane przez żadną ze stron	
zeznania świadka J. M.	zeznania świadka Sąd uznał w pełni za wiarygodne, albowiem były one spójne, szczere, wyczerpując a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w tym zeznaniach świadka R. C. oraz pokrywały się z wyjaśnieniami J. B.. Znajdują również potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentacji pożyczkowej oraz pozostałych dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Nadto świadek jest osobą obcą dla oskarżonych i pracownikiem banku, dlatego nie znaleziono podstaw aby kwestionować wiarygodność jej depozycji. Dlatego to Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie a dotyczący głównie procedury udzielania pożyczki oskarżonemu D. L. na zakup telewizora oparł się na tych zeznaniach.	
zeznania świadka R. C.	Sąd uznał, że zeznania tego świadka również zasługiwały na walor wiarygodności. albowiem były jasne, konsekwentne, wyczerpujące i spójne. Świadek w szczegółowy sposób opisał jak wygląda procedura sprzedaży na raty, jaką rolę w	

	<p>tej procedurze odgrywa pracownik sklepu, jaki jest system wynagradzania pracowników w tym prowizje od sprzedaży a także jakie są konsekwencje stwierdzania danych nieprawidłowości w przydzielaniu kredytów. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność tego świadka.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego J. B.</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem były spójne, konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego a nadto w niniejszej sprawie, prócz wyjaśnień oskarżonego D. L., nie było innych bezpośrednich dowodów ani nawet poszlak, które wersję prezentowaną przez J. B. mogłyby podważać czy też czynić ją nielogiczną i sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego. Oskarżony nie zaprzeczał, że kojarzył z widzenia K. P. jako klienta sklepu (...) i zdarzało mu się go obsługiwać podczas wcześniejszych transakcji sprzedaży różnych sprzętów RTV-AGD.</p>	
<p>pismo z (...)</p>	<p>sporządzony przez upoważnionego pracownika sklepu, niekwestionowany przez żadną ze stron.</p>	

<p>wyjaśnienia oskarżonego K. P.</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem były spójne, konsekwentne, logiczne a nadto w niniejszej sprawie, prócz wyjaśnień oskarżonego D. L., nie było innych bezpośrednich dowodów ani poszlak, które wersję prezentowaną przez K. P. mogłyby podważać czy też czynić ją nielogiczną i sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego. Z wyjaśnień tego oskarżonego wynikało, że w istocie zdarzało mu się dokonywać zakupów w sklepie (...) w G., czasami za gotówkę, czasami na raty, stąd mógł kojarzyć z widzenia J. B.. Przyznał również, że kojarzył przelotnie D. L. między innymi jako klienta taksówki.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. L.</p>	<p>Sąd w przeważającej mierze nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. L., w których wskazywał on, że to K. P. namówił go,</p>	

w zamian za przekazanie mu kwoty 1200 zł, aby udał się do sklepu i poszukał pracownika D. lub D., a ten już będzie wiedział dalej co ma robić. Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego w zakresie, w którym utrzymywał on, że to oskarżony J. B. sam wpisał dane rzekomego pracodawcy oraz wysokość zarobków, zaś D. L. miał jedynie zatwierdzić gotową umowę.

Po pierwsze wskazać należało, że wysoce nieprawdopodobnym wydaje się być, aby D. L. miał zostać przekonany przez pracownika sklepu (...), że K. P. będzie spłacał zaciągnięty kredyt i tylko dlatego D. L. miał zgodzić się na zaciągnięcie tego zobowiązania. Powstaje bowiem pytanie, jaki interes miałby K. P. w tym, aby przekazać D. L. kwotę 1200 zł a następnie jeszcze spłacać w całości zaciągniętą na telewizor pożyczkę?

Po wtóre, oskarżony D. L. w swoich wyjaśnieniach wskazywał, że udając się do sklepu (...) miał na polecenie K. P. szukać pracownika o imieniu "D. lub D." i że znalazł go po plakietce imiennej. Przeczy temu jednak fakt, że współoskarżony w niniejszej sprawie pracownik sklepu nosi imię (...) a zatem z pewnością nie miał na

sobie plakietki z imieniem (...) lub (...) a nadto, jak wynikało z zeznań świadka R. C., w (...) w G. nie pracowała w ogóle osoba o takim imieniu.

Po trzecie, oskarżony D. L. wskazywał, że nie miał zdolności kredytowej i prowadzone było przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne przez komornika, jednak zauważyć należy, że to nie pracownik sklepu udziela kredytu a jedynie wpisuje podane przez klienta dane. Ostatecznie zdolność kredytowa jest weryfikowana przez bank, który dokonuje odpowiednich analiz, również w w zakresie dotychczasowych niespłacanych zobowiązań finansowych klienta ubiegającego się o pożyczkę. Zatem twierdzenie oskarżonego, że pracownik sklepu (...) wraz z K. P. mogli w jakikolwiek sposób pominąć ten etap badania zdolności kredytowej, jest całkowicie niezasadne.

Po czwarte, wprawdzie oskarżony D. L. wskazał na tablicy pogładowej wizerunki K. P. oraz J. B., to jednak zauważyć należało, że K. P. oskarżony znał wcześniej przelotnie, co nie mogło jeszcze automatycznie uwiarygadniać jego wersji wydarzeń. Sam K. P. wskazał, że kojarzy oskarżonego D. L. jako

klienta, którego zdarzało mu się wozić taksówką. Z kolei rozpoznanie J. B. również w ocenie Sądu nie przesądza wcale o jego udziale w przedmiotowym przestępstwie, wszak to właśnie J. B. jako pracownik sklepu, obsługiwał D. L. podczas tej transakcji, a zatem oczywistym jest, że D. L. rozpoznał jego wizerunek na tablicy poglądowej.

Po piąte, wyjaśnienia oskarżonego były częściowo niekonsekwentne, albowiem w jednym miejscu wskazywał on, że spotkał się z K. P. w dniu 15 maja 2018 r. to jest tego samego dnia, którego doszło do oszustwa, zaś następnie wskazywał, że jednak K. P. dzwonił do niego dwa dni wcześniej.

W tym miejscu podkreślić należy, iż Sąd wziął pod uwagę, że w sytuacji gdy wyjaśnienia jednego współoskarżonego są podstawowym dowodem obciążającym pozostałych współoskarżonych nieprzyznających się do winy, wymagają one szczególnie wnikliwej oceny. Wiadomym jest bowiem, iż dowód z pomówienia współoskarżonego jest dowodem szczególnym, którego przeprowadzenie wymaga wyjątkowej skrupulatności w jego ocenie, tak aby nie nasuwała ona żadnych

wątpliwości. W polskiej procedurze karnej nie obowiązuje reguła testis unus testis nullus, którą można odnieść także do wyjaśnień oskarżonego. Oznacza to, iż wystarczającym dowodem dla ustalenia winy oskarżonych mogą być wyłącznie obciążające ich wyjaśnienia współoskarżonego – nawet w sytuacji gdyby nie były potwierdzone innymi dowodami – pod warunkiem, iż zostaną w wyniku logicznej i zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego uznane za wiarygodne. Innymi słowy dowód z pomówienia może być dowodem winy o ile jest logiczny, stanowczy, konsekwentny, zgodny z logiką wypadków, nie jest wyrazem osobistego zainteresowania pomawiającego, wyrażającym się w przrzucaniu winy na inną osobę, czy umniejszaniu swojego stopnia zawinienia /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 lipca 2008 r., sygn. akt II AKa 198/08, publ. Lex nr 465062./

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał jednak, że powyższe wyjaśnienia oskarżonego D. L., w których jako współwinnych przestępstwa wskazuje pozostałych oskarżonych wynikają z przyjętej

		<p>przez niego linii obrony, polegającej na rozłożeniu odpowiedzialności za popełnione przestępstwo na większą ilość osób i tym samym próbie umniejszenia jego roli w tym czynie. Jak bowiem wyżej wskazano, treść tych wyjaśnień w zbyt wielu miejscach pozostaje w sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego a nadto nie znajduje potwierdzenia w żadnym innym źródle dowodowym.</p> <p>Sąd doprowadził do osobistego stawiennictwa oskarżonego D. L. na rozprawie w dniu 5 lutego 2021 r. i zamierzał podjąć próbę rozwiania powyższych wątpliwości zadając oskarżonemu szereg dodatkowych pytań a także doprowadzić do konfrontacji oskarżonych, jednak z uwagi na postawę oskarżonego D. L., który odmówił składania dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, było to niemożliwe.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	D. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 286 § 1 kk przestępstwa oszustwa dopuszcza się ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Czynność sprawcza polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Oszustwo zachodzi tylko wtedy, kiedy sprawca działał w określony sposób, mianowicie wprowadzając w błąd, wyzyskując</p>			

błąd lub wyzyskując
niezdolność
pokrzywdzonego do
należytego pojmowania
przedsiębranego działania
(por. Kardas, O
wzajemnych relacjach, s.
20).

Wprowadzenie w błąd
polega na podjęciu przez
sprawcę podstępnych
zabiegów prowadzących
do wywołania u
pokrzywdzonego mylnego
wyobrażenia o
rzeczywistości. Ta postać
oszustwa nazywana bywa
„oszustwem
czynnym” (por. Michalski
[w:] Wąsek, Zawłocki II,
s. 1133). Niekorzystne
rozporządzenie mieniem
zaś to takie, które
powoduje uszczerbek
w istniejącym majątku
pokrzywdzonego
(damnum emergens) lub
umniejszenie przyszłych
zysków (lucrum cessans).

Z kolei zgodnie z art.
297 § 1 kk kto, w celu
uzyskania dla siebie lub
kogo innego, od banku lub
jednostki organizacyjnej
prowadzącej podobną
działalność gospodarczą
na podstawie ustawy
albo od organu lub
instytucji dysponujących
środkami publicznymi
- kredytu, pożyczki
pieniężnej, poręczenia,
gwarancji, akredytywy,
dotacji, subwencji,
potwierdzenia przez bank
zobowiązania
wynikającego z poręczenia
lub z gwarancji lub

podobnego świadczenia
pieniężnego na określony
cel gospodarczy,
instrumentu płatniczego
lub zamówienia
publicznego, przedkłada
podrobiony, przerobiony,
poświadczający nieprawdę
albo nierzetelny dokument
albo nierzetelne, pisemne
oświadczenie dotyczące
okoliczności o istotnym
znaczeniu dla uzyskania
wymienionego wsparcia
finansowego, instrumentu
płatniczego lub
zamówienia.

Jak wskazuje się w
doktrynie,
"oświadczeniem
pisemnym" jest każda
wypowiedź ujęta w formę
pisemną - sporządzona
zarówno przez sprawcę,
jak i przez inną osobę, zaś
nierzetelny jest dokument
lub oświadczenie pisemne,
który zawiera informacje
nieprawdziwe lub niepełne
bądź ujęte w taki
sposób, że może
sugerować adresatowi stan
rzeczy niezgodny z
rzeczywistością.

Okoliczność, że
oświadczenia D. L. o jego
zatrudnieniu i zarobkach
zostały wpisane do druków
umów kredytowych przez
inną osobę - pracownika
banku/sklepu, sama w
sobie, nie oznacza
jeszcze, że tego rodzaju
zachowanie jest z
punktu widzenia jego
odpowiedzialności karnej
irrelevantne. Wszak
później D. L. potwierdził
podane przez siebie

okoliczności w zawartej umowie pożyczki, która to umowa została zawarta w trybie szybkiego podpisu, która to z kolei spełnia wymagania formy pisemnej dla umowy kredytu konsumenckiego (k. 23 akt). Oświadczenia D. L. złożone podczas ubiegania się o pożyczkę na zakup towarów, zostały bowiem spisane i przez niego osobiście podpisane, a w takiej sytuacji swoim zachowaniem wypełnił on znamiona występku z art. 297 § 1 k.k.

Z kolei art. 64 § 1 kk przewiduje, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że D. L. podając pracownikowi sklepu (...) w G. nieprawdziwe informacje odnośnie zatrudnienia i otrzymywanych zarobków a następnie potwierdzając powyższe dane przy pomocy elektronicznej procedury, z

<p>wykorzystaniem tzw. szybkiego podpisu, a w konsekwencji uzyskując na skutek tego pożyczkę nr (...) w kwocie 11 638,01 zł na zakup telewizora, której nie zamierzał w żadnej części spłacać, dopuścił się popełnienia przestępstwa, które należy zakwalifikować jako czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	3	K. P., J. B.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Oskarżeni K. P. i J. B. konsekwentnie nie przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów kwestionując w			

całości wyjaśnienia D. L., w których ten pomawiał ich o to, że oni byli pomysłodawcami całego „oszustwa”.

Dowodem mającym przemawiać za winą oskarżonych K. P. i J. B. w niniejszej sprawie były wyjaśnienia współoskarżonego D. L., w których ten ostatni wskazywał, że to K. P. do niego zadzwonił i zaproponował, aby ten w zamian za kwotę około 1000 zł wziętą dla niego pożyczkę na telewizor, a następnie wysłał go do zaznajomionego ze sprawą "D. lub D." - sprzedawcy w sklepie (...) w G., który miał dopilnować, aby przedmiotowa pożyczka została udzielona.

Wspomniane wyjaśnienia oskarżonego D. L. mają tę szczególną cechę, że są jedynym dowodem wskazującym na sprawstwo K. P. i J. B.. Żadne inne dowody ani bezpośrednio ani pośrednio w niniejszej sprawie nie wskazują, że oskarżeni K. P. i J. B. brali udział w tym procederze. Informacje przekazane organom ścigania przez oskarżonego D. L. nie zostały przyznane w żadnej części przez pomówionych przezeń dwóch współoskarżonych a nadto w znikomym i szczątkowym tylko zakresie można je uznać za potwierdzone innymi

dowodami. Ponadto pochodzą od osoby mającej własny interes w obciążaniu pomówionych, albowiem z pewnością w takim przypadku wina rozłożyłaby się również na pozostałych oskarżonych, a D. L. mógłby wówczas odgrywać jedynie drugorzędną rolę, gdyż to pozostali oskarżeni mieli opracować cały przestępczy plan. Należy również podkreślić, że wyjaśnienia oskarżonego D. L. choć obszerne, to jednak co do istotnych szczegółów są niekonsekwentne i niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego (choćby twierdzenie jakoby pracownika obsługi sklepu odszukał przy pomocy plakietki z imieniem "D. lub D.", jakoby pracownik ten miał zapewniać go, że K. P. będzie spłacał pożyczkę). Zwrócić uwagę trzeba na to, że wyjaśnienia te pochodzą od osoby, która w przeszłości miała styczność z wymiarem sprawiedliwości i była wielokrotnie karana sądownie a nadto odpowiada w warunkach powrotu do przestępstwa. Pomawiający D. L. wprawdzie obciąża również siebie, ale wyraźnie marginalizuje własną rolę w zdarzeniu. Powyższe okoliczności doprowadziły Sąd do wniosku, że sposób składania wyjaśnień przez D. L. oraz ich treść

uniemożliwiają dokonanie rzetelnej weryfikacji procesowej jego prawdomówności zaś przy tak daleko idącej wątpliwości tych pomówień - będących zarazem jedynym dowodem sprawstwa współoskarżonych - nie da się na nich oprzeć wyroku skazującego, który z istoty swojej powinien spełniać wymóg ustalenia winy w sposób niewątpliwy.

W niniejszej sprawie brak jest innych dowodów chociażby w postaci nagrań z monitoringu, billingów telefonicznych, które z racji upływu czasu nie mogły z pewnością zostać pozyskane przez organy ścigania. Nie ustalono także żadnych świadków domniemanych uzgodnień pomiędzy oskarżonym D. L. i K. P. a także J. B.. Również z informacji przekazanej przez sklep (...) nie wynika, aby J. B. uczestniczył w zawieraniu większej ilości niż średnia umów pożyczek, które następnie zostały zakwestionowane czy też uznane za przyznane w wyniku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, co mogłoby stanowić choćby pośredni dowód jego nieuczciwości. Również zeznania świadka R. C. wskazywały, że J. B. jest jednym z najlepszych pracowników w okolicy i osiąga doskonałe wyniki sprzedażowe, zaś

zarówno dla sklepu jak i poszczególnych pracowników niekorzystnym również finansowo byłoby obniżenie tzw. scoringu sklepu w wyniku zawierania większej ilości kwestionowanych umów pożyczkowych. Trudno zatem domyślać się bądź domniemywać jakie potencjalne korzyści mógłby uzyskać J. B., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i D. L. w okolicznościach podawanych przez ostatniego z oskarżonych.

Stanowisko Sądu w niniejszej sprawie opiera się na formule art. 5 kpk - to znaczy zasadzie domniemania niewinności oraz dyrektywie in dubio pro reo, czyli zasadzie, zgodnie z którą niedające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego w braku wystarczających i pewnych dowodów winy tych oskarżonych.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. L.	1	1	Sąd wymierzając oskarżonemu D. L.

w myśl art. 11 § 3 kk za przestępstwo przewidziane w art. 286 § 1 kk mógł wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Rozważając w tych granicach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności.

Uwzględniając dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował wielkość wyrządzonej szkody. Na korzyść oskarżonego Sąd potraktował z kolei przyznanie się przez niego w przeważającej mierze do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował również jego uprzednią karalność za podobne przestępstwa. Od 2002 r. do chwili obecnej oskarżony D. L. był łącznie piętnastokrotnie karany za popełnienie podobnych umyślnych przestępstw przeciwko mieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnił stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem

			<p>Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy bowiem stanowczo napiętnować popełnianie przez sprawców tego typu przestępstwa zaś reakcja organów wymiaru sprawiedliwości winna być w takich sytuacjach zdecydowana, aby zarówno w świadomości samego oskarżonego jak i społeczeństwa wypracować przekonanie, że takie postępowanie spotykać się będzie z surową reakcją karną.</p>
D. L.	2	1	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego D. L. na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 11 638,01 zł (jedenastę tysięcy sześćset trzydzieści osiem złotych 01/100) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem albowiem nie została ona dotychczas naprawiona.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4	Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 1 i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz ponoszenia kosztów sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony nie pracuje, nie posiada żadnego majątku a nadto od wielu miesięcy przebywa w zakładzie karnym a zatem		

	uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego praktycznie niemożliwe.
Podpis	